Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

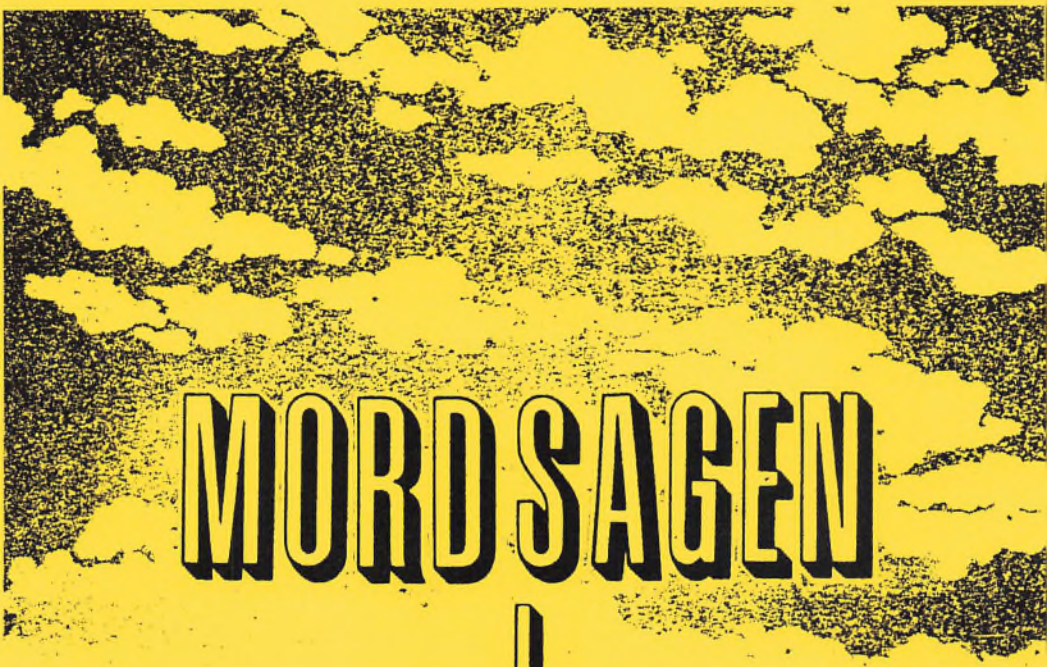

MORDSAGEN I LILLERØRBÆK

LOKAL KRIMI FRA 1800-TALLET

MORDSAGEN I LILLE RØRBÆK

* * *

Lokal krimi fra 1800-tallet

INDHOLDSFORTEGNELSE

Forord 5

1. forhør (mandag d. 2. jan. kl. 12 i L.Rørbæk)
1. Dommerens indledende bemærkninger 7
2. Påvisning af gerningsstedet 7
3. *CHRISTEN ANDERSEN OTTO* 8
4. *NIELS ANDERSEN* 9
5. *CHRISTIAN NIELSEN* 10
6. *OVERLÆGE PEDERSEN* 10
7. Dommerens afsluttende bemærkninger 10

2. forhør (onsdag d. 4. jan. kl. 12 i Hobro)
1. *CHRISTIAN SØRENSEN (LADEFOGED)* 11
2. *HANS CHRISTIAN OUTZEN* 12
3. *AUGUST ELIASEN* 13
4. *JENS ANDREAS JENSEN* 13
5. *NIELS HANSEN BØGH* 14
6. *CHRISTINE NIELSEN* 14
7. *CHRISTIAN NIELSEN* 15
8. Dommerens arrestdekret 15

3. forhør (torsdag d. 5. jan. kl. 11 i L.Rørbæk)
1. Dommerens indledende bemærkninger 15
2. Undersøgelse af gerningsstedet 16
3. *ANE MARIE PEDERSDATTER* 16
4. *NIELS ANDERSEN GLERUP* 17
5. *JENS SØRENSEN* 17
6. *JENS JENSEN MARKMAND* 18
7. *CHRISTIAN PEDERSEN* 18
8. *CHRISTEN ANDERSEN OTTO* 18
9. *HENNING PETERSEN* 19
10. *CHRISTEN ANDERSEN OTTO* 19
11. *STIFTSFYSIKUS PAULSEN* 20

4. forhør (lørdag d. 7. jan. kl. 19 i Hobro)
1. *CHRISTIAN NIELSEN* 20

5. forhør (tirsdag d. 10. jan. kl. 13 i Hobro)
1. *ANE KIRSTINE SØRENSEN* 23
2. *HANS PETER NIELSEN* 23
3. *HANNE LASSEN* 25
4. *CHRISTIAN NIELSEN* 27

6. forhør (mandag d. 16. jan. kl. 13 i Hobro)
1. *NIELS HANSEN BØGH* 28
2. *CHRISTINE NIELSEN* 28
3. *NIELS HANSEN BØGH* 28
4. *NIELS ANDERSEN GLERUP* 28
5. *NIELS NIELSEN* 29
6. *KIRSTEN MARIE CHRISTENSEN* 29
7. *CHRISTIAN NIELSEN* 29
8. *NIELS H. BØGH & NIELS ANDERSEN GLERUP* 30
9. *NIELS H. BØGH & CHRISTINE NIELSEN* 30

7. forhør (onsdag d. 18. jan. kl. 13 i Hobro)
1. *CHRISTIAN NIELSEN* 31
2. Dommerens afsluttende bemærkninger 32
3. Forhør ang. Chr. Nielsens forsørg.sted 32

Skrivelse fra amtet (27/1) 33

Korrespond. m. byfog.kontoret i Randers (6-7/1) ... 34

Skrivelse fra sognerådet (8/1) 35

Skriv. til amtet m. opgør. af sagens omk. (30/1) ... 35

Skitse over ejend. & stier i L.Rørbæk 36

Kort over L.Rørbæk 1880 37

Folketællingen i L.Rørbæk 1870 38

Kopi af kirkebogen 29. dec. 1870 44

FORORD

Som de fleste andre steder har der også her på egnen cirkuleret en del historier om forskellige "originaler" fra gamle dage. En af de mest omtalte personer er uden tvivl Christian Nielsen, der levede fra 1837 til 1912, og som er bedst kendt under navnet "Nieren" eller "Ni-Christian"; om baggrunden for dette navn er hørt flere forskellige forklaringer, men mon ikke det simpelt hen er opstået, da han giftede sig med "Ot'-Maren", hvis navn igen skyldes hendes far, Christen Andersen Otto (eller Otte).

En af de sager "Ni-Christian" var indblandet i, drejede sig netop om den måde hvorpå Maren og to af hendes børn mistede livet en decemberdag i 1870. "Ni-Christian" blev arresteret, mistænkt for tredobbelt mord, og i løbet af de næste 2-3 uger blev yderligere en række personer indkaldt som vidner og underkastet forhør, dels i Lille Rørbæk hvor det var sket, dels i tinghuset i Hobro.

Hvordan det hele endte, skal naturligvis ikke afsløres på dette sted. Men uanset hvad politiretten nåede frem til, og uanset al eftertidens snak og rygtedannelse, hvad er så **sandheden**? - Hver enkelt læser står nu over for en spændende opgave: selv at prøve at trække sandheden ud af retsprotokollens sider, som gengives i det følgende - andetsteds finder man den i alt fald ikke!

Under arbejdet med at "oversætte" politirettens referat fra 1800-talssprog i gotisk skrift til et nogenlunde letlæseligt nutidsdansk, har vi fundet det hensigtsmæssigt at ændre visse gamle stavemåder, ordbøjninger og forkortelser, ligesom der er ændret lidt i tegnsætningen og enkelte steder i ordstillingen; men det er gjort meget nænsomt og kun hvor det var nødvendigt for at bringe meningen klarere frem.

Vi ønsker læseren god rejse gennem den gamle "kriminalroman" - og tag endelig fantasien med!

Ravnkilde, vinteren 1992.

1871 den 2. januar middag kl. 12 blev Rinds-Gislum Herreders politiret sat i Lillerørbæk og administreret af den ordinære dommer i overværelse af vidnerne, sognefoged Laust Andersen af Bradstrup og gårdmand Christen Jensen Degn, sammesteds, som for nærværende tilfælde konstitueredes som retsvidner, hvor da foretoges:
Nr. 1/1871.

Forhør ang. Maren Christensens og 2 børns død. Dommeren bemærkede, at det for ham i går middags var anmeldt, at husmand Christian Nielsens hustru Maren Christensen og hendes tvende børn, en 8-årig pige Christine Svendsen, som moderen havde avlet uden for ægteskabet, og som Christian Nielsen ikke er fader til, samt et pigebarn, omtrent ½ år gammel, der var født efter at moderen for lidt over et år siden var blevet gift med Christian Nielsen, i går morges var fundet aflivet ved hængning og kvælning i det af moderen og børnene beboede hus i Lillerørbæk. Det var dommeren bekendt, at ægtefællerne, straks efter at de flyttede ind i dette hus i april 1870, var kommet i uenighed, der senere udviklede sig derhen, at de ikke havde kunnet leve sammen. Manden havde forladt familien, og der var blevet ansøgt om separationsbevilling for dem, som imidlertid ikke var erholdt, da ægtefællerne ikke havde kunnet enes om vilkårene, og senest havde amtet ved resolution pålagt manden at bidrage 20 rd. årligt til konen og deres børn.
På grund heraf havde dommeren, ledsaget af overlæge, distriktslæge Pedersen i Hobro begivet sig hertil for at anstille undersøgelse.
Retten begav sig, i forening med lægen, til det af de afdøde beboede hus, og påvistes der af de mænd, som først havde opdaget og nedskåret de hængte, hvorledes de var fundet. Moderen og den ældste datter var fundet hængende på hver sin loftsbjælke i bryggerset eller køkkenet, som man først kommer ind i, og det lille barn fandtes liggende på ansigtet i

vuggen nede i stuen, ligeledes kvalt af et om halsen omsnøret huebånd. Videre bemærkedes, at liget af moderen bar tegn af skrammer og slag samt blødning i ansigtet, rifter på den højre hånd, hvilke sidste syntes at kunne være bibragt ved et slag i en vinduesrude, der var slået ud tæt ved hvor liget hang, medens den samme hånd var ført op til halsen af hende, som om hun havde forsøgt at forhindre strikkens indsnøring om halsen, og den venstre hånd hang lige ned ved siden. På de andre lig var der intet iøjnefaldende tegn på vold at bemærke. Samtlige 3 lig var fuldt påklædte i deres daglige gangklæder; der var ikke tegn til at den ældste datter og moderen havde været i seng, og der var ellers ikke i huset tegn til nogen forstyrrelse.

For at afgive forklaring fremstod:

CHRISTEN ANDERSEN OTTO, *husmand i Lillerørbæk, som formanedes til sandhed, forklarer: Afdøde Maren Christensen var hans datter. Hun besøgte ham senest fredag aften d. 30. dec., og hendes 2 nu afdøde børn var også hos komparenten*, medens moderen var gået til sognerådets formand, Anders Nielsen i Fyrkilde, hvor hun som fattighjælp modtog 1 rd. Maren var meget veltilfreds med dette bidrag og manglede nu ikke det fornødne til sig og børnene. Hun ytrede hverken ved denne eller tidligere lejligheder nogen tanke om at tage sig selv af dage, eller lyst til at forlade dette liv.*

Maren fortalte komp., at Christen Nielsen natten mellem sidste onsdag og torsdag havde opholdt sig hos hende, efter at han allerede forinden havde været der om onsdagen; han havde da lovet hende godt, og hun mente at han nu atter ville leve med hende. Christian Nielsen havde sagt, at han ville til Randers med nogle ure, og han ville da tage Marens ældste barn Hanne Lassen, som ligeledes var født uden for ægteskab og hvis fader er faldet i krigen, og som nu er 12½ år gammel, med sig til Sønderonsild, for at hun kunne besøge en familie (Poul Gårdsø), som hun har tjent hos til sidste november; de rej-

**person der møder for retten, især som vidne*

ste kl. 4 torsdag morgen. Christian Nielsen skulle efter amtets resolution d. 1. jan. betale Maren 5 rd. Ved sin bortgang fra komp. om fredagen bad Maren ham om at komme til hende tidligt nytårsmorgen for at være hos børnene, medens hun gik for at hente pengene hos Christian Nielsen, som opholdt sig og arbejdede hos Christian Sørensen (Ladefoged), Lillerørbæk. Komp., som ikke havde hørt noget til Maren eller børnene lørdag d. 31. dec., og heller ikke har erfaret at nogen anden har set dem den dag, gik lige ved solens opgang til datterens hus.

*Døren plejede altid at være aflåset indvendig fra med krog og skod, hvilket komp. også havde indskærpet hende at gøre, netop fordi hun måtte nære nogen frygt for Christian Nielsen, der efter hendes udsagn tidligere har truet hende, men dog ikke, det han ved, slået hende. Han bankede derfor på vinduesposten gentagne gange; men da ingen svarede, forsøgte komp. om døren var åben. Han stødte til den, og den gik straks op og var ikke lukket indvendig fra, og da viste sig straks for ham de to hængende lig. Komp. ilede straks hen til dem, de var ganske stive, og komp., som ikke havde noget at skære dem ned med, ilede ud og tilkaldte en i nærheden værende karl Niels, som straks kom til med en kniv; i forening nedskar de nu ligene, der blev lagt som de nu findes, og komp. meldte straks det passerede til sognefogeden. F.r.**

***TJENESTEKARL NIELS ANDERSEN**, der var til stede og er den af forrige komp. omtalte karl, forklarer sig overensstemmende med forrige komp., idet begge derhos tillige forklarer, at de fandt det lille barn i vuggen som foranført. De tilføjer at Marens fødder vistnok nåede til jorden, hendes knæ var dog bøjede, og Christen Andersen Otto erklærer, at den ophængte piges fødder ikke nåede til gulvet.*

Christen Andersen Otto formener, at ulykkken må være sket natten mellem fredag og lørdag, eller rettere fredag aften, efter at de omtrent ved solens nedgang forlod ham; og han slutter dette deraf, at dersom det var sket lørdag aften, kunne det formentlig ikke have været så koldt som det var i stuerne, da alt, deriblandt øl, var frosset, ligesom der heller

**Forelæst, ratihaberet = godkendt*

ikke fandtes spor af forberedelse til måltid, som dog sædvanlig holdes nytårsaften. F.r.
***CHRISTIAN NIELSEN**, der var til stede, fremstod og forklarede, at han rigtig har fulgt Marens ældste datter Hanne Lassen, til Sønderonsild torsdag morgen, hvor hun fik lov til at blive så længe hun ville. Hun blev forsynet med penge til hjemrejse med jernbane til Hobro. Komp. tog om morgenen kl. 8 med jernbanen fra Hobro til Randers, og satte Hanne af undervejs i Sønderonsild. I Randers besørgede han forretninger med nogle ure m.v. og returnerede med toget kl. 10 fmd. fra Randers; han tog kun til Sønderonsild, hvor han ikke så noget til Hanne, men besøgte en smed i Karleby, og vendte om aftenen tilbage til Lillerørbæk til Chr. Ladefoged, for hvem han arbejder og har ophold.*
Han angiver at han, siden han kom hjem torsdag aften, ikke har været borte fra Chr. Ladefoged indtil søndag morgen, med undtagelse af at han fredag aften var en times tid eller to hos Peder Bøgh, hvor han stod en stund og talte med dennes kone og broder Niels. Han bemærkede, at inden han fredag aften forlod Chr. Ladefoged, havde de spist mellemmad og drukket. Han gik fra Chr. Ladefoged til P. Bøghs hjem, der ligger omtrent 1000 alen derfra, for at høre om noget vadmel han ville købe. Han kan slet ingen oplysning give om sin kones og 2 børns aflivelse, han kender ikke noget dertil og har ikke set ligene. F.r.*
***OVERLÆGE PEDERSEN** bemærkede at han, efter at klæderne var blevet fuldstændig taget af ligene, på Marens højre albues udvendige side endvidere havde bemærket et temmelig betydeligt kvæstet sår, som syntes at være ganske frisk. På den ældste piges lig var intet spor af vold synligt. Det mindste barn syntes snarest at kunne være kvalt ved at trykkes ned i dynerne i vuggen, da ansigtet var fladtrykket; huebåndet, der kun gik under hagen, var imidlertid meget faststrammet under hagen. Iøvrigt har han ikke bemærket beskadigelse ved ligene, som kunne konstateres ved en blot ydre besigtigelse, foruden de ovenanførte i Marens ansigt og hånd. F.r.*
Idet dommeren bemærkede, at han fandt det nødvendigt

*godt og vel 600 m

at foranstalte en legal obduktionsforretning af ligene, samt at han efter omstændighederne fandt foreløbig at burde anholde Christian Nielsen, blev forhøret udsat, idet Christian Nielsen meddeltes dette og afgaves til sognefogeden for at indbringes til arresten. Retten hævet.

Retsvidner:

H. Christensen. Laust Andersen. Christen Jensen.

* * *

1871 den 4. januar middag kl. 12 blev Rinds-Gislum Herreders politiret sat på tinghuset i Hobro og administreret af den ordinære dommer i overværelse af retsvidnerne Dyhrberg og Mikkelsen, hvor da foretoges:

Nr. 1/1871.

Forhør ang. Maren Christensens og 2 børns død. For at afgive forklaring mødte efter tilsigelse efternævnte, som på given foranledning efter formaning til sandhed forklarede:

CHRISTIAN SØRENSEN (LADEFOGED) *af Lillerørbæk: Christian Nielsen, som dog kun gennem uægte fødsel er komp.s søskendebarn, har i længere tid opholdt sig hos komp. og gået i dagleje, uden egentlig at være i fast tjeneste hos komp. Torsdag d. 29. dec. ved komp., at Chr. Nielsen, efter at de havde spist mellemmad, hvilket vel sker kl. 6, gik ud i byen. Han havde siddet i folkestuen med de andre folk, og komp. hørte fra et andet værelse at han havde gjort sig i stand til at gå ud, og han sagde han ville gå til Peder Bøghs. Komp. ved nu ikke videre end at Christian Nielsen, efter de andre folks udsagn, først kom hjem efter at de var gået i seng, men hvor længe derefter, kan ikke afgøres; de plejede at gå i seng kl. 10 omtrent.*

Der fremlagdes den del af det stykke reb Maren Christensen fandtes hængt ved, som blev tilbage ved bjælken efter at hendes lig var nedskåret, hvilket af sognefogeden i vidners nærværelse er nedtaget og indsendt hertil, forsynet med sognefogedens segl. Rebet forsynedes nu med rettens segl. Chr. Sørensen bemær-

ker at han, uden at kunne sige det med bestemthed, dog mener at have set Chr. Nielsen i besiddelse af sådant reb. Han havde et og andet af sine ejendele liggende på loftet over aftægtshuset ved komparentens gård, og der skal Chr. Nielsen have været oppe fredag eftermiddag, videre kan komp. ikke oplyse. Han har vel hørt Chr. Nielsen udtale sig med bitterhed mod konen, som han stod i stort misforhold til; og han har også ytret sig uvillig til at betale bidrag til hende, ligesom hans karakter også i det hele synes ondskabsfuld, skønt han er stille. Men komparenten kan iøvrigt for tiden intet oplyse, som tyder på hans skyld i den begåede misgerning. Om lørdagen d.31. dec. var Chr. Nielsen hjemme hos komp., d. 1. januar var han til gilde i St. Rørbæk. F.r.

En erklæring fra distriktslæge, overlæge Pedersen fremlagdes til følge.

***HANS CHRISTIAN OUTZEN**, røgter hos Christian Sørensen: Chr. Nielsen forlod Chr. Sørensens gård onsdag middag d. 28. dec., idet han sagde, at han ville tage til Randers, og der var tale om at han ville bringe et lommeur og et stueur dertil, men komp. ved ikke hvorvidt dette skete; fra onsdag middag til torsdag aften har komp. ikke set Christian Nielsen, han kom hjem torsdag aften kl. 9-10, inden komp. var gået i seng. Fredag aften kl. 6 omtrent gik Chr. Nielsen bort, idet han sagde at han ville gå til P. Bøghs, men uden at sige hvad han ville der. Komp. lå den nat i kammer med Chr. Nielsen; han kom først tilbage efter at komp., som gik i seng kl. 10 omtrent, havde sovet, og komp. antager at det var henad midnat, da han gik i sengen hvor komp. lå. Komp. vågnede først ved at Chr. Nielsen gik i seng, så at han ikke ved om han havde haft lys, og så ikke noget til ham. Chr. Nielsen, som komp. nu talte med, sagde uden spørgsmål fra komp.s side, at han var gået vild og kommet ud i heden; komp. spurgte ham da, hvorledes han da kunne hitte hjem igen, men det sagde han, kunne han godt. Chr. Nielsen sov ikke roligt den nat, og mod sædvane var han vågen da komp. stod op, og stod ligeledes mod sædvane tidligt op. Ellers ved komp. ikke at have mærket noget på ham.*

Lørdag formiddag gav Chr. Nielsen til komp. og karlen August en dram af en flaske med brændevin, som han sagde han havde med hjem fra Randers, og da komp. spurgte hvor det kom at de skulle trakteres, svarede da han, at han var så glad over at de var blevet af med den svenske karl Sven, der var rejst foregående dag. Om lørdagen var Chr. Nielsen hele dagen hjemme. Chr. Nielsen er flink nok når man føjer ham, men ellers bliver han ondskabsfuld. Videre kan komp. ikke oplyse. F.r.

***AUGUST ELIASEN**, tjenestekarl hos Chr. Sørensen: komparenten forklarer sig ganske som forrige komp. om Chr. Nielsens bortrejse om onsdagen d. 28., da han medtog de to omtalte ure, også om hans tilbagekomst d. 29. om aftenen, og hans bortgang og hjemkomst fredag d. 30., samt hvad der passerede d. 31. Han tilføjer at han, som fredag nat sov i kammer med Chr. Nielsen og Hans Chr. Outzen, men i en anden seng, vågnede da Chr. Nielsen, vel omtrent ved midnat, kom hjem; han tændte ikke lys, men gik i seng. Da komp. om aftenen havde hørt, at Chr. Nielsen ville gå til Peder Bøghs (denne er selv i fængsel, men broderen Niels Bøgh er i huset), bad han Chr. Nielsen om at forhøre, om komp. kunne få noget vadmel at købe hos ham. Og da Chr. Nielsen nu kom hjem, sagde han uopfordret komp. den besked, at Niels Bøgh havde solgt vadmelet. Komp. sov just igen og gav ikke videre agt på, hvad der blev talt mellem Chr. Nielsen og røgteren, som vågnede da Chr. Nielsen gik i seng. Komp. kan intet videre oplyse. F.r.*

***SMEDESVEND JENS ANDREAS JENSEN**: Komp. var hos Chr. Sørensen fredag d. 30. om eftermiddagen sammen med folkene og spillede kort, til de spiste mellemmad kl. 6 omtrent. Derefter gik Chr. Nielsen bort, idet han sagde han ville til P. Bøghs. Komp. blev i gården til kl. 9 omtrent, og da var Chr. Nielsen endnu ikke kommet hjem. Vejret var den aften stærk frost med rimtåge, men måneskin. Komp. var hos Chr. Sørensen, da Chr. Nielsen søndag aften d. 1. jan. kom hjem fra gilde i Rørbæk. Staldkarlen Niels fortalte da til Chr. Nielsen og August, der var med til gildet, om Marens og børnenes drab, og komp. mener også, at Chr.*

Nielsen derefter var meget stille, men kan ellers intet videre oplyse. F.r.
De andre afhørte deponenter fremstod påny, men kunne efter examination intet nærmere oplyse. August Eliasen bemærkede, at han intet havde hørt om Maren og børnene, før staldkarlen fortalte det til ham og Chr. Nielsen inde i stuen. F.r.
***NIELS HANSEN BØGH**: Komp. der opholdt sig i sin fraværende broders hus, var fredag aften d. 30. dec. gået i seng, medens hans broders kone og Jens Jensen, der er i huset, endnu var oppe og havde lys, da Chr. Nielsen omtrent kl. 9, måske lidt før eller lidt senere, fuldkommen nøje kan komp. ikke sige det, men det var omtrent ved dette klokkeslet, kom til huset. Komp. stod nu op, og Chr. Nielsen sagde, uden nogen forespørgsel om hvorfra han kom, at han kom lige fra Chr. Ladefoged, hvor de havde spillet kort.*
Han spurgte nu komp. fra August Eliasen, om komp. havde noget vadmel at sælge, hvilket komp. benægtede, og andet ærinde havde Chr. Nielsen ikke. Han var stærkt og usædvanlig rød i ansigtet, uden at det dog syntes at han havde drukket brændevin, og han talte også raskere end han ellers plejer, og forekom således noget ophidset; men ellers var der ikke noget usædvanligt at mærke på ham. Talen faldt på hans kone, og han ytrede da, at om han så hende lide aldrig så megen nød, skulle han ikke have ondt af det. Ellers ved komp. ikke noget der blev sagt, af betydning.
Han blev i huset til kl. 11, og gik da, uden at han havde foretaget sig noget eller nydt noget som helst i huset. Komp. erindrer nu, at Chr. Nielsen dog også talte om et bevis komp. har underskrevet som vidne, og syntes at gøre sig et ærinde af at tale derom. F.r.
***CHRISTINE NIELSEN**, Peder Bøghs hustru, forklarer sig ganske overensstemmende med forrige komp. i alle punkter, idet hun tilføjer, at klokken vistnok var noget over 9 da Chr. Nielsen kom, og inden han kom ind i huset, hørte de alarm udenfor; da han derefter kom ind i huset, sagde han at han havde banket sneen af sine træsko. F.r.*

ANHOLDTE CHRISTIAN NIELSEN *fremstilledes nu fri for bånd og tvang og forelæstes sin d. 2. ds. afgivne forklaring, som han fuldstændig bekræfter, idet han tilføjer, at han ikke kan sige hvad tid der spises mellemmad hos Chr. Sørensen; men komp. gik fredag aften d. 30. dec. lige fra Chr. Ladefogeds til Peder Bøghs, var der et par timer og gik derfra atter hjem, og var ingen andre steder henne. Da han kom hjem, hvad klokken var ved komp. ikke, var folkene nylig gået i seng, det sagde de da som lå i kammeret, og som han talte med; han tror ikke de havde sovet. Anholdte nægter sig fremdeles skyldig i konens og børnenes død. F.r.*

Dommeren afsagde derpå følgende arrestdekret:
Da den mod anholdte Christian Nielsen fremkomne mistanke om at være skyldig i hans kone Maren Christensdatters og hendes 2 børns død, må anses bestyrket ved de fremkomne oplysninger, bør han belægges med arrest.
Dekretet forelæstes. Arrestanten afgaves til bevogtning. Forhøret udsat. Retten hævet.

Retsvidner:
H. Christensen. S. Mikkelsen. P. Dyhrberg.

* * *

1871 den 5. januar formiddag kl. 11 blev Rinds-Gislum Herreders politiret sat hos gårdmand Christian Sørensen i Lillerørbæk, i den ordinære dommers forfald administreret af hans konst. fuldm. Schibbye, i forventning af amtets approbation*, og i overværelse af vidnerne, sognefoged Laust Andersen og gårdmand Christen Jensen Degn, der for dette tilfælde konstitueredes som retsvidner, hvor da foretoges:
Nr. 1/1871.

Forhør ang. Maren Christensens og 2 børns død.
Dommeren bemærkede, at han ifølge den ved det første forhørs optagelse tagne bestemmelse havde anmodet stiftsfysikus, justitsråd Paulsen i Ålborg om at give møde i dag for at foretage obduktion af ligene. Ifølge denne begæring var stiftsfysikus mødt,

*godkendelse

og idet retten nu begav sig til det af afdøde beboede sted, blev ligene overleveret denne i overværelse af arrestanten Christian Nielsen, der under bevogtning var ført hertil og fremstilledes fri for bånd og tvang, hvorhos Fysikus anmodedes om, efter endt obduktion, at meddele dommeren resultatet af samme, ligesom og at underrette ham om, dersom der under obduktionen skulle skulle vise sig tydelige spor af tilføjet vold eller deslige.
Retten tog derefter i øjesyn den af de afdøde beboede lejlighed, der har været aflåset siden det første forhørs optagelse, og hvortil nøglen har været i sognefogedens varetægt. Der fandtes ikke spor af nogen forstyrrelse i samme. På en i stuen værende dragkiste henstod en lille lampe, hvori der endnu var en del olie; hætten var taget af lampen, men om denne havde været tændt den aften da afdøde var kommet hjem fra Christen Otto, eller muligt senere, kunne ikke skønnes. Et i stuen for enden af dragkisten værende vindue var tildækket med et fruentimmerskørt, hvorimod der intet var hængt for det andet vindue. Forøvrigt fandtes intet spor af handlinger, som kunne tænkes udført kort forinden den skete aflivelse.
Retten begav sig herefter atter tilbage til Chr. Sørensens gård, hvor da under behørig formaning til sandheds udsigende fremstod for at afgive forklaring:
AFTÆGTSKONE ANE MARIE PEDERSDATTER, *boende hos Chr. Sørensen, der forklarer, at hendes hukommelse på grund af hendes høje alder, 80 år, vel er betydelig svækket, men at hun dog tror at erindre, at det var sidste fredag eftermiddag, forinden det blev mørkt, at Chr. Nielsen kom ind til hende for at få nøglen til loftet over hendes lejlighed, hvor han har en del sager liggende som tilhører ham. Da han noget efter kom ned, så hun at der fra den venstre side af arrestantens bukseslag hang et stykke hampereb ud, der vel omtrent kunne være en finger tykt. Komperantinden kan erindre, at hun tænkte ved sig selv, om han nu skulle ud at gøre noget ved grimerne; men*

om, og i så fald hvad hun talte til ham om, kan hun ikke huske. Komp. erklærer bestemt at kunne erindre det ovenanførte, men tilføjer lige så bestemt, at hun aldeles ikke er i stand til at genkende rebet, dersom det blev hende forevist, da det kun var et lille stykke der stak udenfor, og hun ikke lagde videre mærke dertil. Yderligere oplysning erklærer hun ikke at være i stand til at give. F.r.

***NIELS ANDERSEN GLERUP**, der bebor et hus ca. 2 bøsseskud fra de afdødes hus, forklarer at han lørdag d. 31. forr. måned gik ned til afdødes hus kl. omtrent 4 om eftermiddagen, kirkeklokkerne var netop begyndt at ringe, for at hente en hans kones søster tilhørende trøje, som Maren Christensen havde lånt om torsdagen, og som hun havde lovet at tilbagelevere fredag aften, hvilket imidlertid ikke var sket. Da komp. ankom til huset, bankede han på ruderne og spurgte om der var nogen hjemme, men erholdt intet svar herpå. Såvel af denne grund, som da komp. så at ruderne var ganske tilfrosne, og at der sad rim i åbningerne mellem døren til huset og dørkarmen, sluttede han, at Maren måtte være blevet om natten hos Christen Otto og ikke var kommet hjem endnu, hvorfor han også begav sig bort uden at prøve på at åbne døren. Han tilføjer, at døren efter hans skøn ikke kan have været åbnet den dag, da den i så fald ikke kunne have været således tilrimet som den var. Komp. har lagt mærke til, at der om lørdagen ikke er kommet røg fra skorstenen i huset, hvilket han let kan se hjemmefra. Han har ofte hørt Maren Christensen udtale frygt for Christian Nielsen, og ved at hun altid plejede at aflåse døren af den grund. F.r.*

***MØLLER JENS SØRENSEN**, Bradstrup, der forklarer, at han sidste fredag aften kom forbi det af de afdøde beboede hus på vejen fra Hobro til sit hjem. Han nåede dette kl. 8½, og da det ikke ligger så langt fra gerningsstedet, antager han at klokken må have været mellem 7½ og 8, da han passerede forbi huset. Kort forinden han kom dertil, vel omtrent et par bøsseskud fra huset, hørte han pludselig og ganske tydeligt gentagne skrig lyde fra dette, hvilke han efter deres klang at dømme må antage er kommet fra det*

ældste af de børn der var hjemme. Skrigene varede i nogle minutter, og holdt da pludselig op; de lød som om barnet græd så stærkt det kunne, og komp. troede derfor at det blev revset af moderen. Da han kom til huset, stod han stille en kort tid for at høre om der var nogen der talte; men da alt var stille, fortsatte han atter sin gang. Komp. kunne ikke opdage lys i huset, omendskønt han så derefter, idet komp. tilføjer, at han er aldeles overbevist om, at det var det ældste af de dræbte børn der skreg, og at han ikke har hørt moderen skrige. F.r.

JENS JENSEN MARKMAND, der forklarer, at han opholder sig i P. Bøghs hus i Lillerørbæk, og var til stede der da Chr. Nielsen sidste fredag aften, kl. omtrent 9, om det var lidt før eller lidt senere, ved han ikke bestemt, kom til huset. Om hvad der passerede under hans ophold der, og tiden da han forlod huset, forklarer han aldeles overensstemmende med den ved sidste forhør afhørte deponent Niels Bøgh, hvis forklaring blev ham forelæst og af ham ratihaberet med tilføjende, at han ikke er i stand til at give yderligere oplysninger i sagen. F.r.

HUSMAND CHRISTIAN PEDERSEN i Lillerørbæk, forklarer at han er søskendebarn til arrestanten. Sidste fredag morgen d. 30. dec. i dagbrækningen kom Chr. Nielsen til ham med anmodning fra Christian Sørensen om at komme over til dem nu. Han gik straks med og talte undervejs lidt med arrestanten, blandt andet faldt talen om dennes kone, og Chr. Nielsen ytrede sig da meget ligegyldigt om dennes fattige kår, og da komp. spurgte ham, om han nu ikke til nytår skulle af med bidrag til hende, svarede han at hun i alt fald ikke havde fået dem endnu, eller at hun ikke så let skulle få dem, så nøje erindrer komp. ikke ordene. Han kender arrestanten som en noget indesluttet og tillige ond person, og har ofte hørt ham udtale sig bittert om konen. Yderligere oplysninger kan komp. ikke give. F.r.

CHRISTEN ANDERSEN OTTO af Lillerørbæk, som tilføjer sin under det første forhør afgivne forklaring, at han ikke så den 1-rd. som Maren havde fået af sog-

nerådet, men at han efter hendes udtalelser måtte antage at hun havde dem hos sig, i en i hendes underskørt værende lomme, hvori hun altid plejede at gemme sine penge. F.r.

Dommeren bemærkede, at han havde ladet ligets klæder undersøge og fundet den omtalte lomme; men denne var tom, og der fandtes heller ikke i gemmerne i huset penge, ligesom ingen af de personer dommeren havde søgt oplysning herom, kunne meddele hvor pengestykket var blevet af.

HUSMAND HENNING PETERSEN *af Lillerørbæk, der tilligemed Niels Andersen Glerup, som tidligere er afhørt, er de afdødes nærmeste nabo. Han forklarer, at han fredag d. 30. forr. måned i mørkningen så de afdøde komme hjem, men har ikke set dem senere. Han plejer næsten hver dag at kunne se dem flere gange uden for huset, som han kan se fra sit eget hjem, men så dem slet ikke sidste lørdag, ligesom han heller ikke den dag har set skorstenen ryge, hvorfor han må antage, at ulykken da allerede havde fundet sted. Komp. kender forøvrigt ikke noget til de afdøde, da han er fremmed på egnen, og kan ingen videre oplysning give. F.r.*

Dommeren tilføjede, at han i forening med vidnerne havde begivet sig op på det loft, hvorfra Christian Nielsen sidste fredag eftermiddag skulle være kommet ned med et stykke reb i lommen, og at der sammesteds, foruden en hel del forskellige genstande, også forefandtes forskellige stykker reb, hvoraf imidlertid intet skønnedes at have lighed eller henføre til det hvori Maren fandtes hængt.

CHRISTEN ANDERSEN OTTO *fremstod atter, og på given anledning erklærer han, at han kan genkende det stykke reb, hvori det ældste af børnene fandtes hængt, og hvoraf endnu et stykke findes hængende på loftsbjælken, som noget der i længere tid har været i huset. Derimod holder han sig overbevist om, at det stykke reb hvori Maren fandtes hængt, ikke hører huset til; thi han er nøje kendt med hvad der forefindes i dette, da han så ofte er kommet der og hjulpet den afdøde kone med et og andet. F.r.*

STIFTSFYSIKUS PAULSEN *erklærede, at der ved obduktionen af ligene ikke havde vist sig tegn på nogen større beskadigelse, og forbeholdt sig forøvrigt nærmere skriftlig at fremstille resultatet af obduktionen.*

Forhøret udsat. Arrestanten afgaves atter til bevogtning for at hjembringes til arresten. Politiretten hævet.

Retsvidner:

Schibbye. Laust Andersen. Christen Jensen Degn.

* * *

1871 den 7. januar aften kl. 7 blev Rinds-Gislum Herreders politiret sat på tinghuset i Hobro og administreret af den ordinære dommer i overværelse af retsvidnerne Dyhrberg og Mikkelsen, hvor da foretoges: Nr. 1/1871.

Forhør ang. Maren Christensdatter og 2 børns død.

ARRESTANTEN CHRISTIAN NIELSEN *fremstilledes fri for bånd og tvang og forklarer på given foranledning: Han er 33 år og født i True, hvor han også er konfirmeret, i Rold Sogn. Hans skudsmålsbog er hos sognerådet i Ravnkilde Sogn, hvor han nu har opholdt sig i nogle år. Tidligere har han ejet et hus i Sjørslev Sogn i Lysgård Herred. Dette hus afbrændte, men arrestanten kan ikke opgive hvilket år; dette foranledigede at arrestanten nogen tid, måske en månedstid, var arresteret, men han blev ikke tiltalt eller straffet. Iøvrigt har han ikke tidligere været arresteret.*

Han forklarer at Jens Christiansen Møller, der er broder til hans fader, havde haft Maren Christensdatter gående noget i huset hos sig, medens hun var hjemme hos faderen. I sommeren 1869 foreslog J. Chr. Møller ham at ægte Maren, uden at han dog kan opgive nogen nærmere grund dertil; og han lovede så arrestanten penge og at ville hjælpe ham, når han giftede sig med Maren, uden at der dog var tale om hvor meget han ville give ham. I samme sommer købte arrestanten det hus i Lillerørbæk, hvor Maren nu boede og hvori J. Chr. Møller havde 250 rd. stående. D. 13. november 1869 ægtede arrestanten Maren.

D. 11. juni 1870 fødte hun et barn, til hvilket arrestanten ikke har kunnet anse sig som fader, men formener at J. Christiansen Møller, som Maren sagde, var fader til det. Arrestanten henvendte sig til J. Chr. Møller, men denne nægtede at være fader til barnet, og arrestanten tilstår nu, at han derefter henvendte sig til dommeren og fremsatte sin formening, og at han under samtale med dommeren, da denne erklærede ikke at kunne blande sig deri, har ladet sig forstå med, at han ville falde til føje og finde sig i det forefaldne, når J. Chr. Møller ville betale ham en sum penge; men at han i modsat fald ville skilles fra Maren, af hvem han anså sig forurettet.
Arrestanten, som efter sit ægteskab med Maren først boede med hende i hendes faders, Christen Andersen Ottos hus, var d. 1. april 1870 flyttet ind i det købte hus. Men da intet arrangement opnåedes med J. Chr. Møller, indgav han begæring om separation fra Maren, som dog ikke opnåedes, da der ikke opnåedes overenskomst mellem dem om vilkårene for separationen, idet arrestanten under den verdslige mægling, der foretoges af nærværende dommer på amtets vegne, erklærede sig uvillig til at give Maren noget som helst.
Imidlertid var arrestanten flyttet bort fra huset, som Maren beboede, og J. Chr. Møllller havde ladet gøre udlæg i huset for sin fordring, og ladet huset sælge ved auktion. På Marens begæring blev arrestanten, som ikke var villig til at betale noget bidrag til hendes underhold, af amtet tilpligtet at betale Maren et årligt bidrag af 20 rd., som skulle betales kvartalsvis og første gang nu ved nytår, og han erklærer at være villig til at betale dette bidrag og har ikke sagt til nogen, at han ikke ville.
De genstande han bortførte fra huset ved sin bortflytning, han han henbragt på loftet over aftægtshuset ved Christian Sørensens gård; han er ofte gået derop, og det kan også være at han har været deroppe fredag d. 30. dec., det kan han ikke bestemt huske. Men skønt han erkender, at han på loftet havde reb henliggende, nægter han dog at have taget reb med sig fra loftet; alt hvad der har været af reb, findes der endnu.

Fredag d. 30. dec. om aftenen, straks efter at folkene havde spist mellemmad, og samtidig med at de andre gik hen at rulle, forlod arrestanten gården. Arrestanten erkender, at da han sagde at han ville gå til Peder Bøghs, kom August Eliasen efter ham, og bad ham forhøre om Niels Bøgh havde noget vadmel at sælge til ham; men han erklærer, at det også var hans hensigt at høre om vadmel til sig selv, hvilket han dog ikke havde talt om til nogen, og når han ikke spurgte Niels Bøgh om vadmel til sig selv, lå dette i, at da han hørte han intet havde, var det jo unyttigt at spørge derom.
Han nægter fremdeles at kunne opgive, hvad tid der om aftenen spises mellemmad hos Chr. Sørensen, lige så lidt som hvad klokken var, da han kom til Niels Bøgh. Han fulgte den sti som fører fra Chr. Sørensens gård til Peder Bøghs hus. Men noget efter siger han, at han i tågen gik fejl og kom først ad en sti som fører til St. Rørbæk; han gik da tilbage samme vej, til han kom til en sti som går forbi Hans Rolds og Chr. Pedersens huse til Peder Bøghs hus. Han angiver, at han gående ud fra Chr. Sørensens gård fulgte stien til Peder Bøghs hus, men et stykke henne ad stien på Hans Rolds mark krydses flere stier, og han kom derved ind på et fejl spor, og mener at han er gået en halv mil, eller måske 3 fjerdingvej* fejl; han omtalte dette til røgteren han lå sammen med, da han kom hjem, men ikke til Niels Bøghs. Han vil ikke kunne opgive hvor lang tid der således gik til spilde ved hans fejlgang, måske en timestid, måske også 2, dog mener han ikke 3. Han nægter at der kan være gået 3 til 4 timer fra den tid han forlod Chr. Sørensens gård, og indtil han kom til P. Bøghs hus. forhør V
Foreholdt det påfaldende i, at han ved de to første ikke har talt noget om at han således var gået fejl, men derimod forklaret sig på en måde, som kun kunne forstås således, at han havde været et par timer borte fra Christian Sørensens gård, og i den tid været hos N. Bøgh, ved han intet dertil at svare. Han blev alvorlig foreholdt den mod ham fremkomne mistanke og indtrængende opfordret til at sige sandheden, men

*5-6 km

vedbliver at nægte sig skyldig i Marens og børnenes død. F.r.
Arrestanten afgaves til bevogtning. Forhøret udsat. Retten hævet.

Retsvidner:
H. Christensen. P. Dyhrberg. S. Mikkelsen.

* * *

1871 den 10. januar middag kl. 1 blev Rinds-Gislum Herreders politiret sat på tinghuset i Hobro og administreret af den ordinære dommer i overværelse af retsvidnerne Dyhrberg og Schmidt, hvor da foretoges: Nr. 1/1871.

Forhør ang. Maren Christendatters og 2 børns død. Der fremlagdes til forhørets følge et af fysikus og hans fungerende medhjælp afgivet visum repertum* dateret 9. januar. Derefter mødte efternævnte og forklarede efter formaning til sandhed således:

ANE KIRSTINE SØRENSEN, *Morten Nielsens hustru af Hobro Mark: Komp. er søskendebarn til arrestanten og halvsøster til Christian Ladefoged; hun har ikke haft synderlig samkvem med arrestanten og kendte slet ikke Maren. En dag i høst var arrestanten i hendes hus og talte med hendes mand. Ved denne lejlighed ytrede han sig utilfreds og vred på sin kone Maren, og komp. tror også nok, at han lod falde den påfaldende ytring, at han ikke ville redde hende om hun så var i ild. Videre kan hun ikke forklare. F.r.*

SMED HANS PETER NIELSEN *af Karleby i Glenstrup Sogn: Komp. købte i februar forr. år et hus i Lillerørbæk og flyttede dertil fra Vebbestrup Sogn. Kort efter solgte han huset til arrestanten Chr. Nielsen, vistnok d. 31. marts, og arrestanten flyttede derind dagen efter, d. 1. april. Komp. blev imidlertid boende i huset og drev smedehåndværket indtil d. 2. august forr. år, da han flyttede til Karleby. I den tid komp. således levede i huset sammen med Christian Nielsen og Maren, viste arrestanten sig vistnok utilfreds og mismodig, idet Maren var frugtsommelig og han ikke anså sig for fader til hendes barn. Denne misstem-*

* obduktions-beretning

ning tiltog, da Maren fødte d. 11. juni og hun da bekendte for ham, at Jens Christiansen Møller var fader til hendes barn, hvilket hun iøvrigt også tidligere havde betroet komp., skønt hun vistnok dengang ikke havde sagt det til arrestanten. Hun havde iøvrigt også omtrent 3 ugers tid før hun fødte, sagt til arrestanten når hun ventede at skulle føde, hvilket også slog til.

Efter at Maren havde født, tiltog Chr. Nielsens misstemning. Han søgte ikke seng med hende efter den tid, og ytrede at ville tage bort, ja endog at ville rejse til Amerika. Men komp. har aldrig bemærket, at han i nogen henseende viste sig hård eller ond mod Maren; han hverken slog eller truede eller talte ondt til hende, og han sørgede endog tilstrækkeligt for hende og børnene, endog for begge de ældste børn, som han også var venlig imod.

Derimod var Maren efter komp.s opfattelse langtfra som hun burde være mod manden. Hun var meget løgnagtig og bagtalte manden til alle og enhver, og efter komp.s mening uden grund. At Chr. Nielsen formodentlig nogle dage før komp. flyttede fra huset, selv forlod dette og ikke senere boede deri, havde nok nærmest sin grund i, at han frygtede for at Maren ville forgive ham. Og grunden til denne hans frygt var følgende:

Niels Glerup kom en dag til huset, og arrestanten ville traktere ham med kaffe. Komparanten blev da også kaldt ind, og Maren lavede kaffe, som hun kogte i køkkenet, men tillavede i stuen. Chr. Nielsen kom en snaps i hver af kopperne af en flaske han havde. Så snart Chr. Nielsen havde drukket sin kop, blev han straks syg og kastede stærkt op; han måtte til sengs, men opkastningen vedvarede hele natten, og han var endnu, da han 3. dag stod op, så syg at han var ved at besvime og måtte gå i seng igen. Arrestanten troede først at Maren havde givet ham gift; hvorvidt dette kan have været tilfældet, tør komp. ikke have nogen mening om, men hverken komp. eller Niels Glerup fejlede noget efter hvad de nød.

Arrestanten har vel sagt til komp., at J. Chr. Møller havde lovet ham 300 rd., når han giftede sig med Ma-

ren, idet arrestanten dog ytrede den formening, at det var i betragtning af slægtskabet at hans farbroder ville hjælpe ham.
Arrestanten kom torsdag d. 29. dec. til komp. for at få en hammer komp. skulle reparere til ham, det var omtrent ved middagstid han kom. Han sagde han havde været i Randers, men kun opholdt sig der 3 kvarter og været 3 steder i den tid. Han var hos komp. en timestid, og gik derfra hjemad over Hobro. Der var iøvrigt ikke noget særligt at mærke på Chr. Nielsen, heller ikke talte han noget om Maren, men omtalte dog udtrykkelig på komp.s forespørgsel, om han kom til hende, at han ikke gjorde det, da han ikke kunne lide at se hende. Arrestanten havde med sig en sæk, der var sammenbundet i en lille pakke, men komp. så ikke hvad der var deri.
Er under eds tilbud, idet komp. tilføjer, at han vel ikke har fornemmet nogen tanke hos Maren til at tage livet af sig; men da han hørte om hendes død, opkom dog hos ham den tanke, om hun ikke selv skulle have gjort denne gerning, thi han havde dårlige tanker om hende. Hun var nærig og begærlig, ondskabsfuld og arrig, og i den samme tid var hun formentlig i trængende forfatning og havde ikke noget at leve af. F.r.
***HANNE LASSEN**, Maren Christensdatters datter: D. 18. juni forr. år fyldte hun 12 år. Hun var hjemme hos moderen til påske, da hun kom til Sønderonsild, men vendte atter tilbage til moderen d. 1. november. Siden hun kom tilbage, har hun ikke set arrestanten i huset hos moderen, eller erfaret at han har været der uden én gang, nemlig onsdag d. 28. dec. Han kom om eftermiddagen og medbragte noget smør som han gav Maren, hvorhos han talte om at han ville til Randers med nogle ure, og sagde til komp., at hun kunne følge med til Sønderonsild. Senere kaldte han Maren ud i smedien, eller køkkenet, og komp. hørte da, at arrestanten sagde til Maren om de skulle flytte sammen igen, og Maren ytrede dertil at hun først måtte tale med sin fader. Arrestanten gik nu bort et par timer, og var nok i True hos Christen Rytter, men vendte senere, som han havde sagt han ville gøre, om af-*

tenen tilbage. Han blev nu siddende hele natten ved kakkelovnen, og Maren var ligeledes oppe.
Efter at de havde spist, rejste da komp. med arrestanten kl. 3½ om morgenen. De gik sammen til Hobro, han tog jernbanebillet til hende til Onsild og gav hende penge til at rejse hjem for; men hun ved ikke hvad billet han tog til sig selv. Han medbragte en kasse, hvori stueuret var. Undervejs ytrede han, dels at han måske blev 5-6 dage i Randers, og at han ville til Kousted, dels talte han om at han godt kunne lide komp., men at han ikke kunne lide hendes søster, fordi hun gik og sladrede så meget. Om Maren talte han ikke.
Komp. erfarede først moderens død, da hun på hjemvejen torsdag d. 3. januar kom ind til en købmand i Hobro.*
Hun bemærkede, at der allerede før den nævnte onsdag havde været tale om at hun skulle til Sønderonsild i besøg, og 2. juledag havde hun hos Chr. Ladefoged talt med Chr. Nielsen, som da sagde, at det var ikke føre til at gå til Onsild. Arrestanten har altid været god ved hende, og hun har ikke mærket, at han har været ond mod hendes søster eller mod Maren, eller at ægtefolkene har skændtes.
Hun erklærer ikke at have set noget reb i sin moders hus som det i retten fremlagte, men hun har heller ikke set Chr. Nielsen have noget sådant. Der var ikke mangel på føde i huset i den sidste tid, da flere gav dem et og andet. Hun vidste at hendes moder ville gå til sognerådet for at få pengehjælp. Iøvrigt talte Maren om onsdagen til ham om det bidrag han skulle betale hende nytårsdag, og han erklærede sig villig til at betale hende de 5 rd., idet han endog på hendes forespørgsel sagde, at han lige så godt kunne bringe hende dem som hun hente dem nytårsdag; der var altså intet misforhold mellem arrestanten og Maren at mærke den dag. F.r.
Retten skønnede, at Hanne Lassen tilfulde havde opfattet og klart besvaret de til hende rettede spørgsmål.
Dommeren bemærkede, at han havde erkyndiget sig om

**skrivefejl: enten ti. d. 3. eller to. d. 5.*

og modtaget bekræftelse på, at Maren d. 30. forr. måned havde modtaget 1 rd. af Brorstrup Sogneråd, og at arrestantens forklaring om hans rejse til og forretninger i Randers d. 29. forr. måned var rigtig.

Christen Andersen Otto var mødt, men kunne intet videre meddele for tiden til oplysning i sagen.

ARRESTANTEN *fremstilledes fri for bånd og tvang. På given anledning nægter han at have ytret til Hanne, at han ikke kunne lide hendes søster. Han indrømmer at han ikke har været hos Maren i længere tid før d. 28. dec., nemlig ikke siden d. 1. nov.; og at han gik ud til hende den gang, var alene for at se til hende. Han nægter da at have kaldt Maren ud i køkkenet, hun gik ud efter ham. Han nægter at have opfordret hende til at flytte sammen, men siger at hun talte til ham derom, og at han ikke havde nogen lyst dertil. Iøvrigt bekræfter han rigtigheden af Hannes forklaring.*

Hanne Lassen fremstod atter. Hun fastholder ganske sin forklaring.

Arrestanten erkender, at han til Hanne har sagt, at han måske blev 5-6 dage i Randers, og at han ville til Kousted; dette var nemlig hans bestemmelse, hvilket han fastholder, uagtet han indrømmer at han i Hobro tog billet til Randers og tilbage, og at denne billet kun gælder for samme dag. Men han bestemte sig til straks at tage tilbage, da han ikke var rigtig tilpas. I Randers var han også hos en bager, og på apoteket hvor han købte noget salve. F.r.

Afgivet til bevogtning. Forhøret udsat. Retten hævet.

Retsvidner:

H. Christensen. J. Chr. Schmidt. P. Dyhrberg.

* * *

1871 den 16. januar middag kl. 1 blev Rinds-Gislum Herreders politiret sat på tinghuset i Hobro og administreret af den ordinære dommer i overværelse af retsvidnerne Dyhrberg og Schmidt, hvor da foretoges: Nr. 1/1871.

Forhør ang. Maren Christensdatters og 2 børns død. For at afgive forklaring mødte efter tilsigelse efternævnte, som, formanede til sandhed, forklarede så-

ledes:

NIELS HANSEN BØGH: *Komp. lå i sengen i et afsides kammer, da arrestanten d. 30. dec. om aftenen kom til huset, og har ikke hørt eller bemærket noget om, fra hvilken side arrestanten kom. F.r.*

CHRISTINE NIELSEN, *P. Bøghs hustru: Hun kan heller ikke oplyse noget om, fra hvilken side arrestanten ved den nævnte lejlighed kom til deres hus.*

Begge komp. erklærer, at indgangen til deres hus er i den østlige side af indhuset mod syd, og at forholdet er således, at hvad enten arrestanten er kommet fra Chr. Ladefoged direkte eller fra de sydøst for denne gård og nord eller nordøst for P. Bøghs hus liggende, Hans Rold og Chr. Pedersen tilhørende steder, eller endelig fra det arrestanten tidligere tilhørende, sydøst for P. Bøghs hus liggende sted, måtte han være kommet til P. Bøghs hus fra den østlige side; kun dersom han direkte havde taget vejen fra St. Rørbæk til P. Bøghs hus, kunne han være kommet til dette fra vestre side, og kun i dette sidste tilfælde ville de kunne have bemærket arrestantens gang, inden han kom til indgangsdøren. St. Rørbæk ligger nemlig sydvest for P. Bøghs hus. F.r.

NIELS HANSEN BØGH *forklarer på given anledning: Smed Hans Peter Nielsen anmodede en dag i sommer komp. om at komme ind til arrestanten, som dengang endnu ikke var flyttet fra konen. I komp.s og smedens nærværelse spurgte arrestanten da Maren, som nogen tid forinden havde født, om samme nu i deres nærværelse ville tilstå, at Jens Christiansen Møller var fader til hendes barn, hvilket Maren da bekræftede. Senere ytrede arrestanten til ham alene, at J. Chr. Møller havde lovet ham 300 rd. for at tage Maren. Iøvrigt kender komp. ikke noget til ægtefolkenes forhold, eller J. Chr. Møllers stilling til sagen. F.r.*

NIELS ANDERSEN GLERUP: *Det er rigtigt at arrestanten kom til komp.s hus, som vel ligger et par bøsseskud vest for det af Maren beboede sted, torsdag aften d. 29. dec. omtrent kl. 7-8, og blev der vel en halv times tid. Han sagde han kom fra Randers, og havde en lille sæk med; men komp. kan intet videre oplyse med hensyn hertil. Ved den af smed Hans Peter Niel-*

sen omtalte lejlighed, da de drak kaffe i arrestantens hus, ved komp. ikke at arrestanten blev syg umiddelbart efter at have nydt kaffen; han gik nemlig straks da han havde drukket kaffen. Men komp. ved, at arrestanten den næste morgen lå i sengen og havde haft opkastninger. F.r.

NIELS NIELSEN, staldkarl hos Chr. Sørensen Ladefoged: Da arrestanten nytårsdag om aftenen kom hjem fra St. Rørbæk med August, og de kom ind i stuen hvor der var lys, var komp. den der først talte til arrestanten om den passerede ulykke. Komp. har ikke bemærket nogen bevægelse i hans ansigt eller på anden måde ved denne efterretning. Han sagde straks: Hvem skal da have gjort det! Komp. svarede: De siger at du har gjort det. Arrestanten: Har jeg gjort det! Komp.: Det siger jeg ikke, men de siger at du har gjort det. Arrestanten sagde derefter intet videre, men ytrede senere i karlekammeret, og da han fra sognefogeden var blevet tilsagt om at han ikke måtte gå bort den næste dag, hvilket han sagde at han ikke skulle, at han var bange for at han skulle blive ført til Hobro. Videre kan han ikke oplyse. F.r.

KIRSTEN MARIE CHRISTENSEN, Hans Christian Outzens hustru: Arrestanten har en dag i oktober måned i hendes hus, da talen faldt på hans skilsmisse fra Maren, som ikke var opnået endnu, ytret at han nok skulle blive skilt fra hende, men der ville blive noget vrøvl ved det først. Dette var ikke komp. påfaldende, og hun forbandt ikke dermed tanken om, at han ville gøre ondt mod konen, og hun mente kun det sigtede til den af ham attrådede lovlige skilsmisse. F.r.

Efter at Niels Bøgh, Niels Andersen Glerup og Niels Nielsen havde forklaret dommeren de forskellige pågældende gårdes og huses indbyrdes beliggenhed for hinanden, fremstilledes

ARRESTANTEN, fri for bånd og tvang, og opfordret til tydeligt at beskrive hvilken vej og i hvilken retning han er gået fredag aften d. 30. dec., da han forlod Chr. Ladefogeds gård for, som han angiver, at gå til Peder Bøghs hus, siger han nu, at han ikke fulgte stien fra Chr. Ladefogeds gård mod syd, om hvilken han iøvrigt ikke kan give nogen nærmere oplysning;

men denne sti, marker og alt var belagt med sne, og stien var derfor ikke meget synlig, men der var forskellige spor. Arrestanten fulgte et spor fra gården mod sydøst, hen ad Chr. Rolds hus til; men på denne mark, idet han måtte gå mod højre for at komme til P. Bøghs hus, var det at han i tågen var kommet til at følge et spor, som førte ham mod St. Rørbæk, og han opdagede først sin fejltagelse, da han der kom til Peder Smeds hus, som ligger yderligt i byen. Han rendte da tilbage og nåede til Hans Rolds hus, hvorfra han fulgte den kendelige kørevej forbi Chr. Pedersens hus til Peder Bøghs hus.
Dommeren bemærkede at denne fremstilling, efter hvad der var oplyst for ham, ikke skønnedes at kunne forkastes. Men arrestanten kan ingen tilfredsstillende forklaring give om grunden til, at han først har ladet sin faren vild ganske uomtalt, og senere forklaret den på en måde som syntes uklar og uforståelig. F.r.
***NIELS BØGH & NIELS ANDERSEN GLERUP** udtaler efter opfordring, at det ikke forekommer dem antageligt, at arrestanten skulle kunne have brugt 3 timer til den af ham nu beskrevne tur, men at 1 time efter afstandene endog synes at måtte være rigeligt dertil. F.r.*
***NIELS BØGHS & CHRISTINE NIELSENS** i forhør d. 4. ds. og i dag afgivne forklaringer foreholdtes arrestanten, som ikke vil kunne erindre at han, da han d. 30. forr. måned kom til dem, sagde at han kom lige fra Chr. Ladefoged, og at han har udtalt sig om konen, som de siger. Men begge deponenter fastholder deres forklaringer, og Christine Nielsen tilføjer særligt, at hun spurgte arrestanten om han ikke havde været inde hos Chr. Pedersen, hvis kone var syg, og han svarede da nej; han kom lige fra Chr. Ladefoged; men han troede nok han ville ind til Chr. Pedersen. Arrestanten erklærer, at han ikke mener at kunne have sagt til Niels Bøgh, at J. Chr. Møller havde lovet ham 300 rd., men vel at han ville hjælpe arrestanten til at få et sted, thi J. Chr. Møller havde ikke lovet noget bestemt. Niels Bøgh fastholder sin forklaring. F.r.*
Forhøret udsat, idet arrestanten afgaves til bevogtning. Retten hævet.

Retsvidner:

H. Christensen. J. Chr. Schmidt. P. Dyhrberg.

1871 den 18. januar middag kl. 1 blev Rinds-Gislum Herreders politiret sat på tinghuset i Hobro og administreret af den ordinære dommer i overværelse af retsvidnerne Schmidt og Mikkelsen, hvor da foretoges: Nr. 1/1871.

Forhør ang. Maren Christensdatters og 2 børns død.

ARRESTANTEN CHRISTIAN NIELSEN *fremstilledes fri for bånd og tvang. Han blev udførligt foreholdt alt hvad der under forhørene er fremkommet, navnlig forsåvidt det tjener til at bestyrke den mod ham rettede mistanke for at være skyldig i hans kones og hendes 2 børns død. Efter at han af egen drift havde givet en fremstilling af den af smed Hans Peter Nielsen omtalte begivenhed, overensstemmende med smedens fremstilling, og derhos bemærket, at han anså det passerede som et forsøg af Maren på at ombringe ham med gift, at han som følge deraf ikke turde være hos hende, og at dette var grunden til at han flyttede fra hende, erklærer han vedvarende og gentagende, at han er uskyldig i hvad han sigtes for: Han nægter at det fremlagte reb er hans; han nægter nogensinde at have vist hårdhed mod Maren, eller at have lagt ondskab for dagen mod nogen; han nægter at vide, at Maren skulle have ytret frygt for ham. Han nægter først at han til karlene i gården, som han lørdag formiddag gav brændevin, havde vist sig fornøjet, og at de havde spurgt ham og han svaret dem om grunden; men senere siger han, at han ikke kan huske om han har sagt det anførte. Han stod dog ikke i noget uvenskab til den omtalte Sven, men han kender ikke hans fulde navn, og ved ikke hvor han er blevet af.*

Han fastholder sin påstand om at være faret vild fredag aften, uagtet han udførlig foreholdes, at den tid på hvilken han vil være faret vild, efter alt hvad der er oplyst, med sikkerhed må antages netop at være den tid da mordene har fundet sted. Og han foreholdes, at det, dersom han var faret vild, ville have været naturligt, at han, da han kom til St. Rørbæk, var gået ind i et hus der, og at han, da han omsider kom til P. Bøghs hus, fornuftigvis der måtte have omtalt at være faret vild, dersom hans foregivende var sandt; men at han, selv om han var faret vild, dog

på den af ham tilbagelagte vej umuligt kan have tilbragt 3 timer, hvilket tidsrum efter de afgivne forklaringer må antages at være forløbet, fra han forlod Chr. Ladefoged til han ankom til P. Bøghs.
Han foreholdes, at den omstændighed at han, trods den afsky han har lagt for dagen mod konen ved sine udtalelser til forskellige, dog indfandt sig hos hende onsdag aften, bragte hende smør og medtog Hanne til Sønderonsild, naturligt henleder tanken på en overlagt plan, der gik ud på at bortskaffe Hanne for desto lettere at kunne gøre det af med de andre, og at den af ham selv omtalte begivenhed hvorefter Maren skal have villet forgive ham, endmere bestyrker mistanken om, at han i sit had til hende kunne lade sig forlede til den gerning han mistænkes for. Men han vedbliver hårdnakket at påstå sin uskyldighed i det passerede, og bemærker at han, efter at have talt med Chr. Ladefoged, også havde bestemt sig til, og til denne udtalt, at ville betale det ham pålagte bidrag til Maren. F.r.
Dommeren bemærkede, idet arrestanten nu afgaves til bevogtning, at han ikke skønnede, at der for tiden kunne ventes tilvejebragt oplysninger af større vægt i sagen; og at han, skønt forskellige omstændigheder dels naturligt henleder formodningen på arrestantens skyld, dels nærmest finder deres forklaring under denne forudsætning, dog ikke kunne overse, at de fremkomne oplysninger ikke direkte henviser til arrestanten som skyldig i Marens og børnenes død, og i det hele heller ikke på nogen afgørende måde modsiger muligheden af, at Maren, efter at have ombragt børnene, kunne have hængt sig selv, Og da denne mulighed synes endog med en vis styrke at være støttet af de obducerende lægers erklæring, fandt han nu, forinden videre foretoges, at burde forelægge amtet sagen til afgørelse af, hvorvidt sagen yderligere bør forfølges mod arrestanten. Forhøret blev derfor foreløbig sluttet.

Nr. 2/1871.

Forhør ang. Christian Nielsens forsørgelsessted.

Der fremlagdes en skrivelse fra Brorstrup Pastorats Sogneråd, påtegnet af amtet d. 10. ds., med 2 bilag og 1 skudsmålsbog, alt til følge:
Christian Nielsen af Lillerørbæk, Ravnkilde Sogn, som for tiden hensidder i arrest her, var til stede i retten. Han forklarer sig om sit fødested og forskellige opholdssteder, ganske overensstemmende med hvad skudsmålsbogen, der findes ordentligt ført helt igennem, udviser. Det fremgår heraf, at Christian Nielsen, som er født i True i Vebbestrup Sogn d. 22. aug. 1837, siden han d. 22. aug. 1855 fyldte sit 18. år har haft 5-årigt ophold i Døstrup Sogn, idet han, som kom til at tjene der d. 1. nov. 1856, tjente 2 år hos Søren Nielsen, dernæst atter 2 år hos en anden gårdmand i sognet af samme navn, og endelig 1 år hos Christen Pedersen i Døstrup, alt uden nogen afbrydelse. Efter den tid har han, som skudsmålsbogen udviser, ikke haft noget sted 5-årigt ophold.
Forhøret sluttet. Retten hævet. F.r.

Retsvidner:

H. Christensen. S. Mikkelsen. J. Chr. Schmidt.

* * * * *

Til hr. justitsråd, by- og herredsfoged Christensen.

R. af Dbg.

I anledning af hr. justitsrådens behagelige skrivelse af 23. ds. og den dermed fulgte udskrift af et forhør, der er optaget med hensyn til, at husmand Christian Nielsens hustru Maren Christensen og dennes 2 børn d. 1. ds. er funden aflivede i det af dem beboede hus i Lillerørbæk, skal jeg, idet jeg herved approberer, at fuldmægtig Schibbye d. 5. ds. har beklædt politiretten ved forhørs optagelse i Lillerørbæk, tjenstlig melde, at der ikke findes tilstrækkelig grund til for tiden videre at forfølge sagen imod arrestanten Chr. Nielsen, der er sigtet for at være skyldig i bemeldte hans kones og børns død.

Ålborg Stiftamt den 27. januar 1871.

Til Byfogedkontoret i Randers.
Ved kontorets behagelige foranstaltning beder jeg behagelig undersøgt og mig meddelt, hvorvidt husmand Christian Nielsen af Lillerørbæk, der er kendelig ved at han skeler stærkt med det ene øje, torsdagen d. 29. forr. måned har indfundet sig hos urmager Møller ved Nørreport i Randers med et lomme- og et stueur, samt hos købmand Levy på Storegaden for at købe et halsklæde, alt til en sådan tid, at han har kunnet komme til Randers med morgentoget nordfra kl. henved 9 og afgå tilbage med toget kl. 10.

Den 6. januar 1871.
H. Christensen.

* * * * *

Til Herredskontoret i Hobro.
I anledning af ovenstående skal jeg ikke undlade at meddele, at urmager Møller har erklæret, at husmand Christian Nielsen, der er ham personligt bekendt, en morgen mellem afvigte jul og nytår, temmelig sikkert om torsdagen, indfandt sig hos ham og afleverede 2 ure som de omskrevne til reparation, samt ytrede, at han, der var kommet hertil med morgentoget, igen ville rejse hjem med det kl. ca. 10 afgående tog.
Af købmand Levys butiksfolk er derhos forklaret, at en midaldrende, bondeklædt person omtrent ved den angivne tid købte 4 halstørklæder til 20 sk. stykket i butikken, og ved den lejlighed omtalte at han måtte skynde sig, da han skulle med toget nordpå kl. 10; men om dette passerede om torsdagen d. 29. forrige måned eller en anden dag i ugen, kunne ikke bestemt opgives, lige så lidt som om personen skelede.

Randers Byfogedkontor, den 7. januar 1871.
N. Eberlin.

Haverslevgård, den 8. januar 1871.

Christian Nielsens kone, Maren Christensdatter af Lillerørbæk, henvendte sig til herværende sogneråd for at erholde fattighjælp til sig og børnene fredagen d. 30. forr. måned. Hun fik foreløbig 1 rd.

På Brorstrup Pastorats Sogneråds vegne,
Svanholm. P.t. formand.

* * * * *

Til Ålborg Stiftamt.

Opgørelse

af omkostningerne i en mod Christian Nielsen af Lillerørbæk indledt kriminalundersøgelse for formentlig begået mord, hvilken sag hævedes uden at aktion* blev anlagt.

1. Arrestomkostninger	6 rd.	1 m.	15 sk.
2. Transportomkostninger	4 -	1 -	0 -
3. 2 telegr. til stiftsfys. i Ålborg	0 -	4 -	0 -
4. Overlæge Pedersen for synsforretn.	8 -	3 -	4 -
5. Stiftsfys. Paulsen, obdukt. af lig.	25 -	4 -	4 -
6. Ass. distriktslæge Scholten do.	14 -	0 -	0 -
7. Porto af de to sidstnævnte beløb	0 -	0 -	10 -
8. Diæter ved forhørs optagelse uden for tingstedet	2 -	0 -	0 -
Ialt	61 -	3 -	1 -

Idet jeg vedlægger afskrift af stiftamtets skrivelse af 27. ds., hvorved bifaldes, at den mod ovennævnte Christian Nielsen anlagte sag for tiden stilles i bero, tillader jeg mig tjenstl. at bede mig det ovennævnte beløb anvist til udbetaling af amtsfonden.

Gislum Herredskontor i Hobro, den 30. januar 1871.

*strafferetlig tiltale

Kortskitse, lavet til dommeren (eller af dommeren?), vel på grundlag af de s. 29 nævnte forklaringer om ejendommenes indbyrdes beliggenhed og afstande:

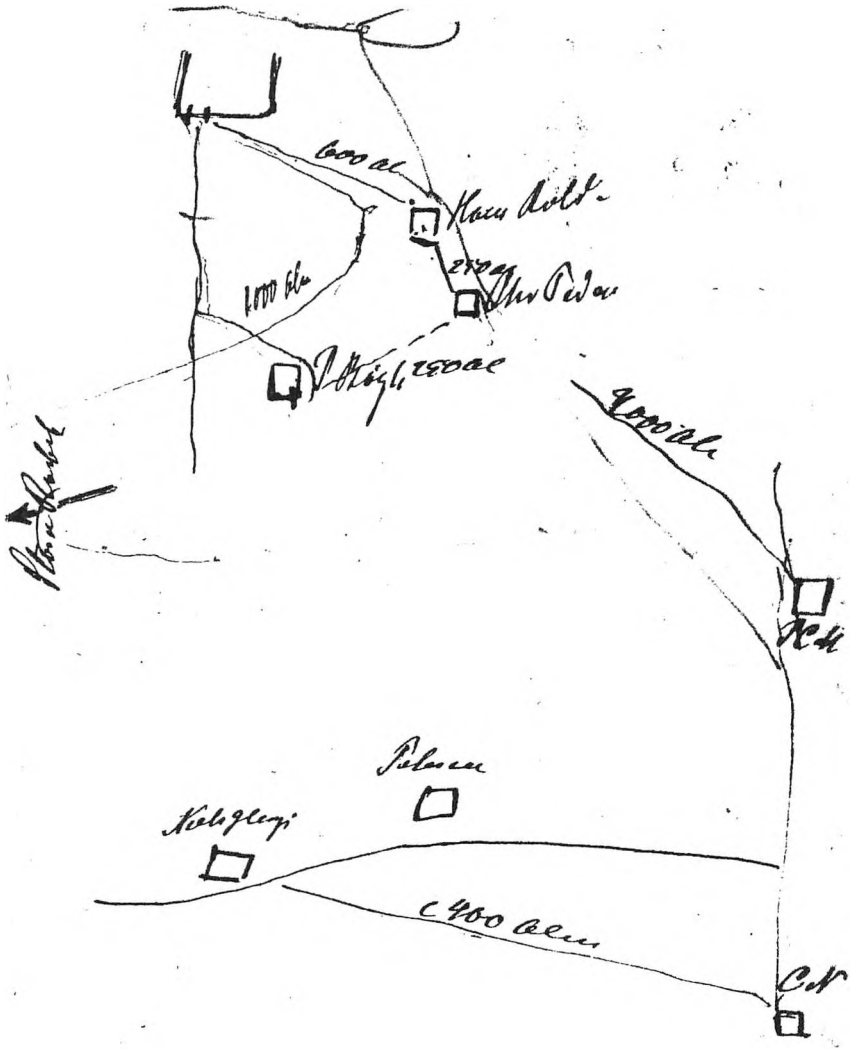

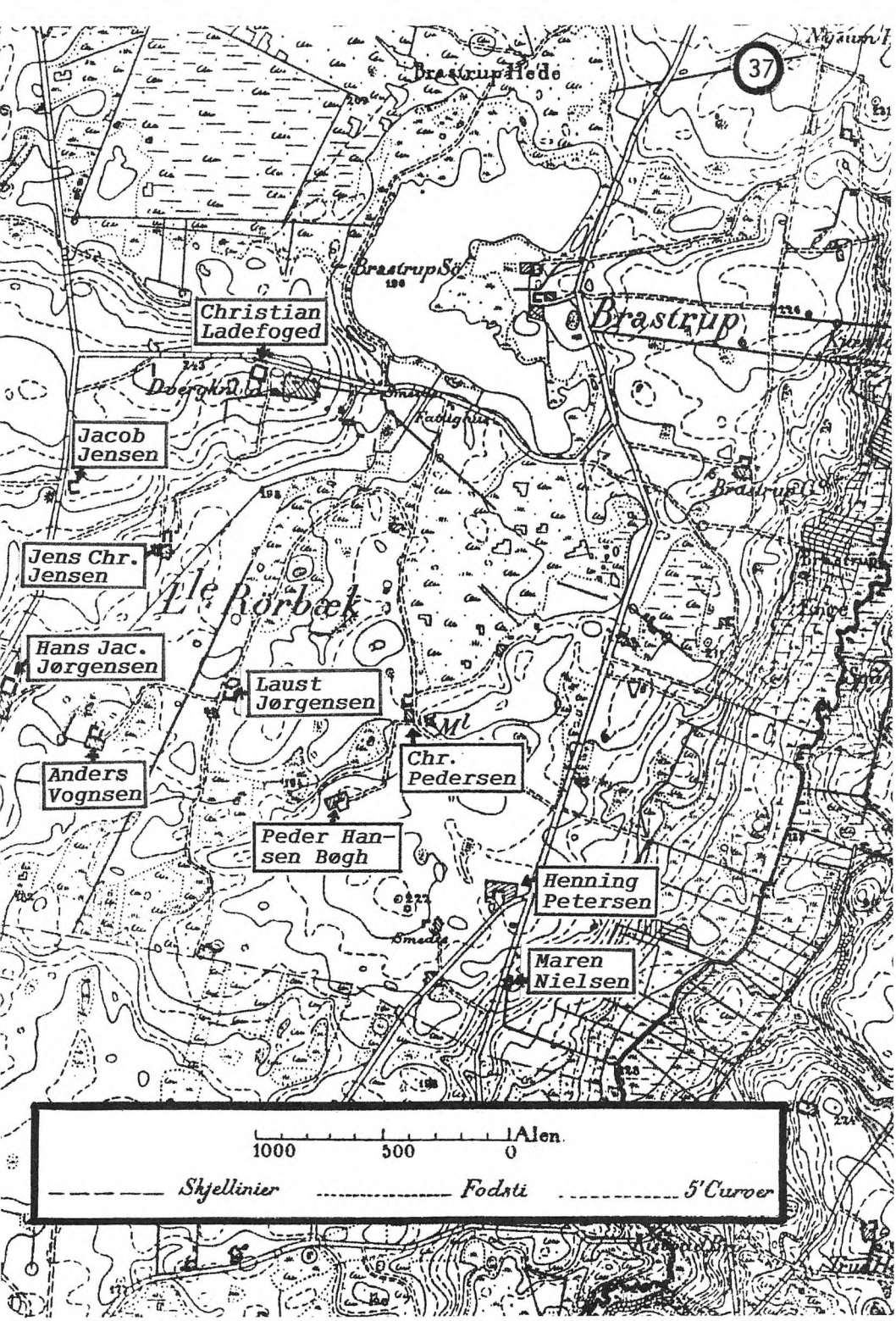
37
Brastrup Allé
Brastrup Sø
Brastrup
Christian Ladefoged
Jacob Jensen
Jens Chr. Jensen
Le Rørbæk
Hans Jac. Jørgensen
Laust Jørgensen
Chr. Pedersen
Anders Vognsen
Peder Hansen Bøgh
Henning Petersen
Maren Nielsen
Alen
1000
500
0
Skjellinier
Fodsti
5' Curver

Folketællingen har naturligvis ikke direkte noget med mordsagen at gøre. Den gengives her kun for at give et indtryk af, hvad det var for en befolkning sagen fandt sted midt i.

Hus	*1*	*Peder Jensen*	*M*	*69*	
	2	*Mariane Nielsdatter*	*K*	*59*	
Hus	*3*	*Andreas Pouelsen*	*M*	*54*	
	4	*Maren Pedersen*	*K*	*48*	
	5	*Christian Andreasen*	*M*	*8*	
Hus	*6*	*Søren Nielsen*	*M*	*37*	
	7	*Ane Mette Sørensen*	*K*	*35*	
	8	*Søren Christian Nielsen*	*M*	*11*	
	9	*Hans Nielsen*	*M*	*10*	
	10	*Kirsten Marie Nielsen*	*K*	*7*	
	11	*Jens Nielsen*	*M*	*U.1*	
Gård	*12*	*Peder Jensen*	*M*	*44*	
	13	*Ane Jensen*	*K*	*32*	
	14	*Jens Jensen*	*M*	*9*	
	15	*Jens Christian Jensen*	*M*	*6*	
	16	*Udøbt drengebarn*	*M*	*3*	
	17	*Udøbt pigebarn*	*K*	*1*	
	18	*Ane Kirstine Pedersen*	*K*	*42*	
	19	*Hans Christensen*	*M*	*33*	
Gård	*20*	*Jacob Jensen*	*M*	*43*	
	21	*Niels Christian Christiansen*	*M*	*17*	
	22	*Johanne Nielsdatter*	*K*	*66*	
	23	*Klare Larsen*	*K*	*44*	
	24	*Ane Petrea Larsen*	*K*	*10*	
Gård	*25*	*Hans Jacob Jørgensen*	*M*	*46*	
	26	*Inger Marie Jensen*	*K*	*37*	
	27	*Christian Frederik Jørgensen*	*M*	*5*	
	28	*Peder Pedersen*	*M*	*20*	
	29	*Hans Peter Fr. Chr. T. V. Rasmussen*	*M*	*26*	
	30	*Cathrine Dorthea Larsen*	*K*	*14*	
	31	*Niels Simonsen*	*M*	*22*	

Det er forholdsvis få af de optrædende (vist m. fremhævede typer) der kan findes i listen - til trods for at tællingen fandt sted så tæt på forhørene som februar 1870.

	G	Luthersk	Lem	Husfader	Aftægtsmand
	G	Luthersk	Essenbek ?	Husmoder	Hans kone
	G	Luthersk	Vesterberg	Husfader	Jordbruger
	G	Luthersk	Viborg	Husmoder	Hans kone
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	G	Luthersk	Årdestrup	Husfader	Jordbruger
	G	Luthersk	Simmested	Husmoder	Hans kone
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	G	Luthersk	Lille Rørbæk	Husfader	Jordbruger
	G	Luthersk	Vebbestrup	Husmoder	Hans kone
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Mormon	Lille rørbæk	Barn	
	U	Mormon	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Mormon	Vognsild	Tyende	
	G	Luthersk	Vebbestrup	Logerende	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Husfader	Jordbruger
	U	Luthersk	Rold	Tyende	
	E	Luthersk	Rold	Tyende	
	U	Luthersk	Skårup	Tyende	
	U	Luthersk	Skårup	Tyende	
	G	Luthersk	Hyrop	Husfader	Jordbruger
	G	Luthersk	Grynderup	Husmoder	Hans kone
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Skørping	Tyende	
	U	Luthersk	Tjerby	Tyende	
	U	Luthersk	Astrup	Tyende	
	U	Luthersk	Astrup	Logerende	

(forts.)

Hus	32	Anders Vognsen	M	44	
	33	Ane Jørgensen	K	41	
	34	Jørgen Christian Andersen	M	12	
	35	Hans Andersen	M	10	
	36	Søren Andersen	M	8	
	37	Ane Kirstine Andersen	K	6	
	38	Anders Christian Andersen	M	2	
Gård	39	Laust Jørgensen	M	44	
	40	Kirsten Mouritsen	K	73	
	41	Mourits Jørgensen	M	35	
Hus	42	Ole Christensen	M	71	
	43	Karen Andersdatter	K	58	
	44	Peder Christian Olesen	M	29	
Hus	45	**PETER HANSEN BØGH**	M	33	
	46	Inger Nielsdatter	K	68	
	47	Ane Kirstine Hansen	K	9	
	48	Hans Christian Hansen	M	8	
	49	Søren Christian Hansen	M	5	
	50	Inger Kirstine Hansen	K	3	
	51	**NIELS HANSEN BØGH**	M	40	
	52	**DORTHEA CHRISTINE NIELSEN**	K	37	
	53	Anders Nielsen	M	1	
Hus	54	**CHRISTIAN PEDERSEN**	M	31	
	55	Inger Marie Pallesen	K	27	
	56	Elise Kirstine Pedersen	K	1	
	57	Ane Marie Christensen	K	24	
Hus	58	Niels Christian Hansen	M	34	
	59	Hans Nielsen	M	74	
	60	Karen Christensdatter	K	77	
Hus	61	Christen Nielsen	M	46	
	62	Niels Peter Christensen	M	12	
Hus	63	**CHRISTEN ANDERSEN**	M	67	
	64	**CHRISTIAN NIELSEN**	M	32	
	65	**MAREN CHRISTENSEN**	K	37	
	66	**HANNE LARSEN**	K	11	
	67	**CHRISTINE BIRGITTE MARIE SVENDSEN**	K	7	

	G	Luthersk	Års	Husfader	Jordbruger
	G	Luthersk	Lille Rørbæk	Husmoder	Hans kone
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Husfader	Jordbruger
	E	Luthersk	Fyrkilde	Aftægtskone	Hans moder
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Broder	
	G	Luthersk	Volsted	Husfader	Fattiglem
	G	Luthersk	Hauerslev	Husmoder	Fattiglem
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Logerende	
	E	Luthersk	Nysum	Husfader	Jordbruger
	E	Luthersk	Nysum	Aftægtskone	
	U	Luthersk	Nysum	Barn	
	U	Luthersk	Nysum	Barn	
	U	Luthersk	Nysum	Barn	
	U	Luthersk	Nysum	Barn	
	U	Luthersk	Nysum	Broder	
	U	Luthersk	Boldrup	Tyende	
	U	Luthersk	Suldrup	Tyende	
	G	Luthersk	Årdestrup	Husfader	Jordbruger
	G	Luthersk	St. Aistrup	Husmoder	Hans kone
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	St. Aistrup	Tyende	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Husfader	Jordbruger
	G	Luthersk	Rold	Fledføring	
	G	Luthersk	Grynderup	Fledføring	
	E	Luthersk	Lyngby	Husfader	Jordbruger
	U	Luthersk	Rold	Barn	
	F	Luthersk	Nysum	Husfader	Jordbruger
	G	Luthersk	Vebbestrup	Logerende	
	G	Luthersk	Vebbestrup	Husholder	
	U	luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Asferg	Barn	

(forts.)

Hus	68	Johannes Frederik Chr. Pedersen	M	27	
	69	Karen Margrete Bertelsen	K	35	
	70	Maren Sørensen	K	12	
	71	Anders Christensen	M	78	
Hus	72	**HANS PETER NIELSEN**	M	25	
	73	**JENS ANDREAS JENSEN**	M	19	
Gård	74	**CHRISTIAN SØRENSEN**	M	44	
	75	Christiane Christiansen	K	45	
	76	Peder Christiansen	M	13	
	77	Ane Marie Christiansen	K	11	
	78	Ane Katrine Christiansen	K	9	
	79	Ane Christine Christiansen	K	6	
	80	Christian Christiansen	M	3	
	81	Udøbt drengebarn	M	U.1	
	82	Maren Christensdatter	K	67	
	83	**ANE MARIE PEDERSDATTER**	K	78	
	84	Svend Sandberg	M	37	
	85	Laust Pouelsen	M	22	
	86	Peter Gregersen	M	16	
	87	Hans Christiansen	M	41	
	88	Søren Nielsen	M	21	
	89	Maren Kirstine Sørensen	K	19	
	90	Else Marie Petersen	K	16	
	91	Caroline Maria Nielsen	K	14	
	92	Eline Marie Pedersen	K	15	
Gård	93	Jens Christian Jensen	M	36	
	94	Mariane Pedersen	K	39	
	95	Jens Jensen	M	12	
	96	Peter Jensen	M	11	
	97	Christen Jensen	M	9	
	98	Ane Marie Jensen	K	6	
	99	Hans Jensen	M	4	
	100	Ane Jensen	K	2	

	G	Luthersk	Kirkegårde	Husfader	Jordbruger
	G	Luthersk	Skårup	Husmoder	Hans kone
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	E	Luthersk	Skårup	Aftægtsmand	
	U	Luthersk	Grynderup	Husfader	Smed
	U	Luthersk	Tørslev	Tyende	Smedesvend
	G	Luthersk	Bradstrup	Husfader	Jordbruger
	G	Luthersk	Skårup	Husmoder	Hans kone
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Skårup	Slægtning	
	E	Mormon	Lille Rørbæk	Aftægtskone	
	U	Luthersk	Tresle (Sv.)	Tyende	
	U	Luthersk	Døstrup	Tyende	
	U	Luthersk	Brorstrup	Tyende	
	G	Luthersk	Nybel	Logerende	
	U	Luthersk	Ulstrup	Tyende	
	U	Luthersk	Nysum	Tyende	
	U	Luthersk	Skårup	Tyende	
	U	Luthersk	København	Tyende	
	U	Luthersk	Conradsminde	Tyende	
	G	Luthersk	Bælum	Husfader	Jordbruger
	G	Luthersk	Veddum	Husmoder	Hans kone
	U	Luthersk	Veddum	Barn	
	U	Luthersk	Veddum	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	
	U	Luthersk	Lille Rørbæk	Barn	

11.	29 December	8ᵉ Januar.	Maren Christensen —
12	29 December	8ᵉ Januar	Ane Kirstine Nielsen —
13	29. December	8ᵉ Januar —	Christine Marie Birgithe Svendsen —

Hvad Christian Nielsens Kone i Lillerörbek	39 Aar	Alle 3 dræbte Modernes og detældste Barn med Hængning og det mindste Barn qvalt. —
Deres Barn — — —	½ Aar	
Konens nægte Barn — —	8½ Aar	

Sognehistorisk Arkiv
Ravnkilde *** 1992